

تأثیر اسانس پونه کوهی بر ویژگی‌های حسی و زمان ماندگاری همبرگر

سمیرا رنجبر^۱، سارا موحد^{۲*}، حسین احمدی چناربن^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم و صنایع غذایی، واحد ورامین- پیشوای، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران.

۲- دانشیار، گروه علوم و صنایع غذایی، واحد ورامین- پیشوای، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران.

۳- استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، واحد ورامین- پیشوای، دانشگاه آزاد اسلامی، ورامین، ایران.

(تاریخ دریافت: ۹۴/۰۹/۲۳ تاریخ پذیرش: ۹۵/۰۴/۲۹)

چکیده

همبرگر یکی از مهم‌ترین محصولات تولید شده از گوشت قرمز است که به لحاظ ارزش تغذیه‌ای بالا، در کنار خوش طعمی و شیوه‌ی مصرف ساده‌ی آن، همچنین به دلیل عدم وجود افزودنی‌های شیمیایی در فرآیند تولید آن، طرفداران زیادی دارد. رشد میکروب‌ها طی دوره‌ی نگهداری عاملی مهم در افت کیفیت این ماده‌ی غذایی محسوب شده و از مهم‌ترین نگرانی‌های تولید کنندگان همبرگر می‌باشد. در این پژوهش اسانس پونه کوهی به عنوان یک ترکیب ضد میکروبی با غلظت‌های مختلف $0, 0/5, 1, 2$ درصد به فرمولاسیون نمونه‌های همبرگر 100 g رمی افزوده شد. نمونه‌های همبرگر تولید شده در شرایط یخچال در دمای 4°C درجه سیلیسیوس، به مدت 10 روز نگهداری و سپس در روزهای $0, 4, 7, 10$ تحت آزمون‌های شیمیایی، میکروبی و حسی قرار گرفتند. با توجه به نتایج، تیمارهای حاوی 2 درصد اسانس پونه کوهی نسبت به سایر تیمارها از مناسب‌ترین ویژگی‌های شیمیایی، حسی و از کمترین شمارش کلی میکروارگانیسم‌ها برخوردار بودند.

کلید واژگان: همبرگر، زمان ماندگاری، پونه کوهی، اسانس.

* مسئول مکاتبات: movahed@iauvaramin.ac.ir

۱- مقدمه

جهت مهار رشد باکتری‌ها استفاده می‌شوند، می‌توانند در بهبود خواص ارگانولپتیکی محصول نیز موثر باشند^[۲]. اسانس‌های گیاهی، مخلوط‌های کمپلکسی از ترکیبات فرار تولید شده توسط ارگانیسم‌های زنده بوده که توسط روش‌های فیزیکی چون عصاره گیری و تقطیر از همه گیاه یا بخشی از گیاه بدست می‌آیند. اسانس‌های گیاهی ترکیبات معطر، آب گریز، تغیل‌شده و فراری هستند که در سلول‌ها و کرک‌های ترشحی منفرد یا مجتمع، غده‌های ترشحی، مجاری ترشحی در قسمت‌های سطحی و درونی اندام‌های مختلف از جمله برگ، گل، میوه، جوانه و شاخه‌های گیاهان وجود دارند. دلیل اصلی تشکیل اسانس‌ها به خوبی مشخص نیست، ولی این ترکیبات به طور کلی باز مانده‌های ناشی از فرآیند‌های اصلی متابولیسم گیاهان به ویژه تحت تاثیر تنش‌ها می‌باشند که از نظر شیمیابی همگن نبوده و به صورت‌های مختلف اغلب با منتشر ترپنی در گیاهان حاوی اسانس مشاهده می‌شوند. پونه کوهی با نام علمی "Origanum vulgare" از خانواده نعناع می‌باشد که بومی ایران و پاکستان است و از آن در طب سنتی به عنوان آنتی سپتیک، ضد اسپاسم و ضد التهاب یاد شده است و به عنوان طعم دهنده در مواد غذایی کاربرد فراوانی دارد. پونه کوهی هم چنین دارای اثرات ضد میکروبی است که این اثر به طور عمده به ترکیبات فنلی آن مربوط می‌شود و با افزایش محتوای ترکیبات فنلی در اسانس، خاصیت ضد میکروبی آن بیشتر خواهد شد که این مواد شامل کارواکرال، اوژنولو تیمول می‌باشند. سرشاره‌های هوائی پونه کوهی حداقل ۰/۶ درصد اسانس، اسیدهای چرب، الثانولیک اسید، بتا-سیسترونول و بتولین دارد. اسانس حاوی ۶۹ درصد فنل و غالباً کارواکرول بوده و جزء اصلی ترکیبات غیرفنلی آن پاراسیمین می‌باشد. ترکیبات عمدۀ موجود در اسانس گیاه پونه کوهی ایرانی، کارواکرول و تیمول و پس از این دو لینالول و پاراسیمین هستند که به ترتیب ۶۱/۲۹، ۲۵/۱۸، ۱/۹۰ درصد از اسانس حاصل از نمونه خشک گیاه را تشکیل می‌دهند. کارواکرول جزء اصلی اسانس پونه کوهی است که اثرات ضد میکروبی و قارچی آن روی میکروارگانیسم‌های مختلف دیده شده است. روغن‌های فرار آن قادر است فساد گوشت را به تعویق بیندازد و بهویژه در آب و هوای گرم قبل از منجمد کردن غذاها، بهویژه گوشت، می‌توان پونه را به

گوشت یکی از منابع غذایی انسان و حاوی اسیدهای آمینه ضروری، اسیدهای آمینه غیرضروری، اسیدهای چرب، املاح و ویتامین‌ها می‌باشد. امروزه مصرف گوشت قرمز و فرآورده‌های آن در سراسر جهان به طور گستره‌ای رو به افزایش است. هم برگر یکی از مهم‌ترین محصولات تولید شده از گوشت قرمز است که به لحاظ ارزش تغذیه‌ای بالا، در کنار خوش طعمی و شبیه‌ی مصرف ساده‌ی آن، همچنین به دلیل عدم وجود افزوختنی‌های شیمیابی در فرآیند تولید آن، طرفداران زیادی دارد. اما گوشت حیوانات، منع خوبی برای رشد میکروب‌های بیماری‌زا و از طریق زنجیره غذایی، در انسان ایجاد بیماری می‌کند. رشد میکروب‌ها طی دوره‌ی نگهداری، عاملی مهم در افت کیفیت این ماده‌ی غذایی به شمار می‌آید و از مهم‌ترین نگرانی‌های تولید کنندگان هم برگر است. کاربرد مواد آنتی باکتریال با منشا شیمیابی اگر چه در حفظ کیفیت، افزایش ماندگاری و خسارت‌های اقتصادی محصول مفید هستند ولی ارزش سلامت آن را کاهش می‌دهد. یکی از دلایل تمایل مصرف کنندگان به هم برگر از میان فرآورده‌های گوشتی مشتق شده از گوشت قرمز مانند سوسیس و کالباس، عدم کاربرد افزودنی‌ها در این ماده‌ی غذایی و سطح سلامت بالاتر آن می‌باشد^[۱].

روش‌های نگهداری مواد غذایی ضمن حفظ کیفیت و افزایش زمان نگهداری غذا، به دلیل بهبود شرایط تولید، عرضه و تجارت آن، از اهمیت زیادی برخوردار هستند. بشر از دیر باز با روش‌های مختلف نگهداری نظیر استفاده از حرارت، سرما، خشک کردن و نمک سود کردن آشناست و این را کاهش یا حذف عوامل میکروبی بیماری‌زا و نیز جلوگیری از فساد مواد غذایی به روش‌های جدید تری نیازمند بوده است. در این راستا جهت کاهش زیان‌های اقتصادی و خطرات جانبی ناشی از عوامل بیماری‌زا میکروبی، استفاده از مواد طبیعی به عنوان ترکیبات ضد میکروبی، روشی موثر برای کنترل حضور باکتری‌های بیماری‌زا و نیز افزایش ماندگاری غذاهای فرآوری شده به نظر می‌رسد. در این میان ترکیبات عصاره‌های به دست آمده از گیاهان داروئی، دارای خواص ضد میکروبی بوده و به عنوان منع ضد میکروبی در مقابل پاتوژن‌های بیماری‌زا عمل می‌کنند و از آنجاکه به مقدار بسیار کم

خاصیت ضد میکروبی بالایی برخوردارند و می‌توانند زمان ماندگاری مواد غذایی را زیادتر کند [۸]. ازیکا و همکاران (۲۰۱۳)، عنوان نمودند که انسان روغنی استخراج شده از گل‌های صورتی رنگ گیاه پونه *Origanum vulgare L.* از خاصیت ضد میکروبی به خصوص در برابر باکتریهای گرم مثبت باسیلوس سوبتیلیس و سرئوس برخوردار است [۹].

امروزه استفاده از نگهدارنده‌های طبیعی شامل انسان‌های گیاهی، جهت دستیابی به سطح بالایی از سلامت، بهداشت و ماندگاری محصولات غذایی، توجه زیادی را به خود جلب و از سوی دیگر با توجه به افزایش مقاومت دارویی برخی میکروارگانیسم‌ها و عوارض جانبی ناشی از مصرف روز افرون آتنی بیوتیک‌ها و نگهدارنده‌های شیمیایی، اهمیت تحقیق در زمینه‌ی کاربرد افروزنده‌های طبیعی را بیشتر کرده است. حال با توجه به موارد مطرح شده، در تحقیق حاضر تاثیر انسان پونه کوهی به عنوان نگهدارنده‌های طبیعی و بهبود دهنده‌ی ویژگی‌های حسی، در فرمولاسیون همبرگر مورد بررسی قرار گرفته است.

۲- مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر در بهمن ۱۳۹۲، در آزمایشگاه گروه علوم و صنایع غذایی دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ورامین انجام شد. به منظور تهیه نمونه‌ها، گوشت تازه گاو از بازار تهیه و به کارخانه منتقل گردید. گوشت گاو توسط چرخ گوشت، چرخ گردید، سپس در دستگاه کاتر سایر مواد مجاز از جمله غلظت‌های مختلف انسان پونه کوهی به آن اضافه شد. آن‌گاه مخلوط حاصل به قطعات $100\text{-}1\text{گرمی}$ تقسیم و پس از قالب‌زنی و قرار گرفتن در بین کاغذهای مومی، در دمای ۴ درجه سلسیوس، به مدت ۱۰ روز نگهداری شدند. تیمارها در روزهای صفر، چهار، هفت و ده تحت آزمایش‌های شیمیایی، میکروبی و حسی قرار گرفتند. تیمارهای مورد آزمون در تحقیق عبارت از: ۱- همبرگر بدون انسان پونه کوهی به عنوان تیمار شاهد (C) ۲- همبرگر حاوی $0/25$ درصد انسان پونه کوهی (E1) ۳- همبرگر حاوی $0/5$ درصد انسان پونه کوهی (E2) ۴- همبرگر حاوی 1 درصد انسان پونه کوهی (E3) ۵- همبرگر حاوی 2 درصد انسان پونه کوهی (E4) بودند.

ظروف محتوی غذای پخته شده افزود تا از فساد آنها جلوگیری کند [۳].

شهنیا و همکاران (۱۳۹۱)، عنوان نمودند که انسان و عصاره‌های مختلف گیاهان دارویی از خواص ضد میکروبی برخوردار بوده و می‌تواند جایگزین مواد شیمیایی ضد میکروبی در مواد غذایی گردد [۴]. بهنام و همکاران (۱۳۹۲)، به ارزیابی اثرات آنتی اکسیدانی انسان‌های آویشن شیرازی و پونه کوهی در فیله گوشت مرغ چرخ شده در ۴ درجه سلسیوس پرداختند. پونه کوهی در دو سطح $0/25$ و 1 آویشن در دو سطح $0/25$ و $0/5$ درصد مورد استفاده قرار گرفتند. نتایج توسط آزمایش کاهش و حذف رادیکال آزاد با محلول دی‌فنیل پیکریل هیدرازیل (DPPH) صورت گرفت و قدرت احیاکنندگی آن با اندازه گیری مت‌میوگلوبین فیله مرغ محاسبه و مشخص شد که با افزایش سطوح مصرف هر دو انسان مذکور، فعالیت ضد رادیکالی افزایش، میزان اکسیداسیون کاهش و فساد شیمیایی اکسیداتیو به تأخیر افتاده است [۵]. نازیا و همکاران (۲۰۰۷) به ارزیابی فعالیت ضد میکروبی انسان پونه کوهی برروی ۱۱ باکتری مختلف گرم منفی شامل هیدروفیلا آئروموناس، سیتروباکتر اس پی، ایتروباکتر آئروژن، اشرشیا کلی، فلاوباکتریوم اس پی، کلسبیا اوزینا، کلسبیا پنومونیا، پروتئوس میروپیلاس، سودوموناس آئروژن، سالمونلا تیفی، اس پارا تیفی بی، سراتیا مارسیسینت و شیگلا دیستربیا پرداختند و مشخص شد که انسان پونه کوهی بیشترین تاثیر ضد میکروبی را در مقابل سیترو باکتر و سپس کلسبیا اوزینا و ایتروباکتر داشته است [۶]. استامفورد و همکاران (۲۰۰۷) به تأثیر فعالیت ضد باکتریایی انسان‌های روغنی پونه کوهی و رزماری به تفکیک و توأم با هم علیه باکتری آئروموناس هیدروفیلا پرداختند و مشخص شد که غلظت‌های $2/5-2$ و $0/5-0/5$ درصد به صورت تغییک شده و ترکیبی، اثر معنی‌داری در کاهش تعداد باکتری مذکور داشته که دلیل آن را تغییرات غشای سلولی و سیتوپلاسمی عنوان کردند [۷]. لارا و همکاران (۲۰۰۹) به بررسی ترکیبات شیمیایی انسان روغنی پونه کوهی ایتالیایی پرداختند و مشخص شد که ترکیبات کارواکرول- تیمول، تیمول- آلفا ترینول و لینالیا استات- لینالول عمدت‌ترین ترکیبات انسان پونه کوهی بوده که از

آزمون‌های شیمیایی و میکروبی انجام شده روی نمونه‌های همبرگر در جدول ۱ ارایه شده است.

۲-۱- آزمون‌های شیمیایی و میکروبی انجام شده روی نمونه‌های همبرگر

Table 1. Chemical and microbial tests conducted on hamburger samples

Row	Test type	Test method	References
1	Moisture content	Iranian National Standard, No: 745	[10]
2	Protein	Iranian National Standard, No: 924	[11]
3	Fat	Iranian National Standard, No: 742	[12]
4	Starch	Iranian National Standard, No: 2303	[13]
5	Total count of microorganisms	Iranian National Standard, No: 5272	[14]
6	Identification and enumeration of yeasts and molds	Iranian National Standard, No: 10899-2	[15]
7	Identification and enumeration of <i>Coliform</i> bacteria	Iranian National Standard, No: 9263	[16]
8	Identification and enumeration of <i>Staphylococcus aureus</i>	Iranian National Standard, No: 6806-1	[17]
9	Identification and enumeration of <i>Escherichia coli</i>	Iranian National Standard, No: 2946	[18]
10	Identification and enumeration of <i>Salmonella</i>	Iranian National Standard, No: 1810	[19]

۳-۲- تجزیه و تحلیل آماری

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از تحقیق، از آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی استفاده شد. مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون چند دامنه‌ای دانکن، در سطح احتمال ($\alpha=1\%$) و با استفاده از نرم افزار "SPSS" نسخه ۱۴ و رسم نمودارها توسط نرم افزار Excel صورت گرفت.

۳- نتایج و بحث

۳-۱- آزمون‌های شیمیایی انجام شده برروی نمونه‌های همبرگر

۳-۱-۱- نتایج آزمون رطوبت در نمونه‌های همبرگر
مطابق جدول ۲، بیشترین میزان رطوبت، در روز صفر و برای تیمار شاهد اما کمترین آن در روز دهم و برای تیمار E₄ مشاهده شد ($0.01 \leq p$).

Table 2 Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on moisture content of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	65.2 ± 0.02^a	63.17 ± 0.03^c	62.14 ± 0.02^c	60.62 ± 0.01^d
E1	63.81 ± 0.03^b	62.42 ± 0.01^c	60.01 ± 0.01^d	58.53 ± 0.03^e
E2	63.73 ± 0.03^b	62.38 ± 0.02^c	60.84 ± 0.02^d	58.47 ± 0.01^e
E3	63.68 ± 0.03^b	62.35 ± 0.02^c	60.80 ± 0.01^d	58.41 ± 0.02^e
E4	63.59 ± 0.01^b	62.32 ± 0.04^c	60.74 ± 0.01^d	58.33 ± 0.03^e

WBC کاهش یافت به عبارت دیگر سرعت از دست رفتن رطوبت تسهیل گردید. نتایج حاصل با نتایج تحقیقات محمودی و همکاران (۱۳۹۰) مطابقت نشان داد که عنوان

۲-۲- آزمون‌های حسی انجام شده روی

نمونه‌های همبرگر

به منظور ارزیابی ویژگی‌های حسی همبرگرهای تولید شده، از ۱۰ نفر افراد خبره شرکت پاکدام پارس استفاده گردید و پیشگویی نظری شکل ظاهری، قابلیت جویدن، طعم و مزه و پذیرش کلی مورد ارزیابی قرار گرفتند. ابتدا همبرگرها به قطعاتی به ابعاد ۲/۵-۲/۵ سانتی‌متر برش و در داخل ظروف کدگذاری شده، قرار داده شدند. این آزمون در اتفاقی با درجه حرارت ۲۵ درجه سلسیوس و با روشنایی کافی و بدون هرگونه بو انجام گرفت. مقایسه امتیازدهی ۵ نمره‌ای انتخاب گردید. به طوری که نمره پنج نشان دهنده امتیاز خیلی خوب و عدد یک نشان دهنده امتیاز خیلی ضعیف و همچنین به ترتیب اعداد چهار، سه و دو نشان از امتیاز خوب، متوسط و ضعیف داشتند [۲۰].

با توجه به نتایج، تیمارهای حاوی غلظت‌های بالای اسانس در مقایسه با نمونه شاهد، از رطوبت کمتری برخوردار بودند. دلیل آن است که با جایگزین شدن وزنی اسانس در تیمارها، میزان

با توجه به جدول ۳، بیشترین میزان پروتئین در روز دهم و به ترتیب برای تیمارهای E₁, E₂, E₃ و E₄ و کمترین آن برای تیمار شاهد(C) و در روز صفر مشاهده گردید(p<0.01).

نمودند عصاره‌های انسان پونه کوهی، مرغه تلخ، زرشک وحشی و چای کوهی، در کاهش میزان رطوبت تیمارها (بیش از ۵۰ درصد) در مقایسه با شاهد موثر هستند [۲۱].

۲-۱-۳- نتایج آزمون پروتئین در نمونه‌های همبرگر

Table 3 Mean comparison of interaction between (treatment × times) on protein of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	11.86±0.01 ^d	12.61±0.02 ^c	13.69±0.01 ^b	14.16±0.03 ^a
E1	11.73±0.03 ^d	12.57±0.03 ^c	13.67±0.02 ^b	14.12±0.03 ^a
E2	11.66±0.02 ^{de}	12.50±0.01 ^c	13.64±0.02 ^b	14.11±0.02 ^a
E3	11.60±0.02 ^{de}	12.46±0.03 ^c	12.56±0.02 ^c	14.00±0.02 ^{ab}
E4	11.53±0.01 ^e	11.83±0.02 ^d	13.65±0.03 ^b	13.52±0.01 ^b

نسبت رطوبت به پروتئین را در این گونه فرآورده‌ها بین ۱ تا ۳/۶ عنوان نمودند. در تحقیق حاضر نسبت رطوبت به پروتئین محصولات ۱ تا ۳/۶ محاسبه شد [۲۲ و ۲۳].

۳-۱-۳- نتایج آزمون چربی در نمونه‌های همبرگر
مطابق جدول ۴، بیشترین مقدار چربی در روز دهم و برای E4 و کمترین آن در روز صفر و برای تیمار شاهد محاسبه گردید(p<0.01).

از آنجایی که بین درصد رطوبت و درصد پروتئین محصول رابطه عکس وجود دارد لذا با کاهش رطوبت، میزان ماده خشک محصول و در نتیجه میزان درصد پروتئین آن افزایش می‌یابد. در این راستا تیمار شاهد (C) که دارای بیشترین میانگین درصد رطوبت نسبت به سایر تیمارها بود، حاوی کمترین مقدار ماده خشک و در نتیجه کمترین درصد پروتئین گردید. کاسیانو و همکاران (۲۰۰۷) نسبت رطوبت به پروتئین را برای فرآورده‌های گوشتی بین ۱ تا ۳/۷ اما مارینو (۲۰۰۱)

Table 4 Mean comparison of interaction between (treatment × times) on fat of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	57.66±0.02 ^g	60.59±0.01 ^{et}	62.32±0.02 ^d	64.60±0.01 ^b
E1	58.32±0.02 ^g	60.74±0.02 ^e	62.35±0.02 ^d	64.68±0.03 ^b
E2	58.41±0.02 ^g	60.80±0.02 ^e	62.38±0.02 ^d	64.73±0.03 ^b
E3	58.55±0.01 ^g	60.90±0.03 ^e	62.42±0.03 ^d	64.82±0.02 ^b
E4	61.01±0.03 ^f	62.17±0.01 ^d	63.59±0.02 ^c	65.21±0.02 ^a

۴-۱-۳- نتایج آزمون نشاسته در نمونه‌های همبرگر
مطابق جدول ۵، بیشترین مقدار نشاسته در روز دهم و برای E4 و کمترین آن در روز صفر و برای تیمار شاهد محاسبه گردید(p<0.01).

علت نتیجه‌ی حاصل شده، رابطه معکوس بین مقدار رطوبت و چربی می‌باشد. فاطمی و همکاران (۱۳۸۰)، نیز در تحقیقات خود به نتایج مشابهی دست یافته‌اند [۲۴].

Table 5. Mean comparison of interaction between (treatment × times) on starch of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	5.20±0.01 ^d	6.15±0.01 ^{bc}	6.12±0.01 ^{cd}	6.10±0.02 ^{cd}
E1	5.81±0.03 ^c	6.49±0.02 ^a	6.22±0.02 ^b	6.40±0.01 ^{ab}
E2	5.85±0.02 ^c	6.51±0.03 ^a	6.24±0.02 ^b	6.41±0.03 ^a
E3	5.88±0.03 ^c	6.52±0.03 ^a	6.25±0.02 ^b	6.44±0.03 ^a
E4	5.89±0.02 ^c	6.54±0.02 ^a	6.27±0.01 ^b	6.47±0.02 ^a

میزان رطوبت و نشاسته محصولات غذایی موجود است. بدین ترتیب که با کاهش رطوبت محصول، میزان ماده خشک و در نتیجه میزان درصد نشاسته آن افزایش می‌یابد.

دلیل نتایج حاصل شده، وجود ساختار کربوهیدراته پلی فنلی و ترپن‌ها در فرمولاسیون انسان پونه کوهی مصرفی مورد استفاده در همبرگر می‌باشد. ضمن آنکه رابطه‌ای معکوس بین

آزمون‌های میکروبی انجام شده به همراه حداقل مقدار قابل قبول آن‌ها بر روی نمونه‌های همبرگر، بر حسب استاندارد ملی ایران، در جدول ۶ ارایه شده است.

۲-۳- آزمون‌های میکروبی انجام شده بر روی

نمونه‌های همبرگر

Table 6 Microbial tests conducted on hamburger samples

Test type	Maximum acceptable	Test method
Total count of microorganisms (in g sample)	10^6	Iranian National Standard, No: 5272
<i>Salmonella</i> (in 25g sample)	Negative	Iranian National Standard, No: 1810
<i>Staphylococcus aureus</i> (in g sample)	10^3	Iranian National Standard, No: 6806-1
Yeast and molds	10^3	Iranian National Standard, No: 997
<i>Escherichia coli</i> (in g sample)	Negative	Iranian National Standard, No: 2946
Coliform bacteria	<10	Iranian National Standard, No: 9263

برای تیمار E₄ حاصل شد. ضمن آن‌که بین زمان‌ها و تیمارهای مختلف، اختلاف معنی‌دار مشاهده گردید ($p < 0.01$).

۱-۲-۳- نتایج آزمون شمارش کلی میکروارگانیسم‌ها

در جدول ۷، بیشترین میزان شمارش کلی میکروارگانیسم‌ها، در روز دهم و برای تیمار شاهد اما کمترین آن در روز صفر و

Table 7 Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on total count of microorganisms of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	500 ^m	34533.3 ^e	50200 ^b	76733.3 ^a
E1	490 ^m	44266.6 ^c	35633.3 ^d	26433.3 ⁱ
E2	480 ^m	36600 ^d	29466.6 ^g	24466.6 ^j
E3	470 ^m	32166.6 ^f	26500 ⁱ	23100 ^k
E4	460 ^m	27500 ^h	23466.6 ^k	21633.3 ^l

دهم و برای تیمار شاهد اما کمترین آن در روز دهم و برای تیمار E₄ حاصل شد ($p < 0.01$).

۲-۲-۳- نتایج آزمون شمارش کپک و مخمر در نمونه‌های همبرگر

طبق جدول ۸ بیشترین میزان شمارش کپک و مخمر، در روز

Table 8 Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on mold and yeast count of hamburger samples (100<CFU/g)

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	0	26 $\pm$ 0.01 ^d	39 $\pm$ 0.01 ^b	49 $\pm$ 0.01 ^a
E1	0	33 $\pm$ 0.04 ^c	25 $\pm$ 0.03 ^d	20 $\pm$ 0.03 ^e
E2	0	29 $\pm$ 0.01 ^{cd}	20 $\pm$ 0.05 ^e	16 $\pm$ 0.02 ^f
E3	0	26 $\pm$ 0.02 ^d	17 $\pm$ 0.03 ^f	16 $\pm$ 0.02 ^f
E4	0	19 $\pm$ 0.04 ^{ef}	18 $\pm$ 0.02 ^f	12 $\pm$ 0.01 ^g

۳-۲-۳- نتایج آزمون شمارش کلیفرم در نمونه‌های همبرگر

با توجه به نتایج جدول ۹، بیشترین مقدار کلیفرم در روز چهارم، برای تیمار شاهد و کمترین آن در روز صفر برای همه تیمارها و روز دهم برای تیمار E₄ محاسبه گردید. یعنی با گذشت زمان، افزایش جزیی (کمتر از حد استاندارد) در

به طور کلی با افزایش سطح مصرف پونه کوهی، کاهش در شمارش کلی میکروارگانیسم‌های همبرگر مشاهده گردید که به خاصیت آنتی‌بacterیایی پونه کوهی نسبت داده می‌شود. نتایج تحقیق در راستای تحقیقات آلویانو و همکاران (۲۰۰۵) بود که عنوان نمودند اسانس روغنی پونه کوهی دارای خاصیت ممانعت کنندگی بالقوه علیه باکتری‌ها بویژه سیتروباکتر اس بی، کلروستئوس، جی این بی انتروباكتریا می‌باشد [۲۵].

مقدار شمارش کلیفرم در نمونه های همبرگر مشاهده شد. قابل توجه این که با افزایش سطوح مصرف پونه کوهی، از تعداد

Table 9 Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on coliform count of hamburger samples (CFU/g)

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	0	10.66 $\pm$ 0.05 ^a	10.50 $\pm$ 0.01 ^a	9.7 $\pm$ 0.04 ^a
E1	0	7.66 $\pm$ 0.01 ^b	7.33 $\pm$ 0.03 ^b	7 $\pm$ 0.03 ^b
E2	0	6 $\pm$ 0.02 ^{cd}	6 $\pm$ 0.05 ^{cd}	6 $\pm$ 0.01 ^{cd}
E3	0	5.66 $\pm$ 0.01 ^{de}	5.33 $\pm$ 0.01 ^e	5 $\pm$ 0.02 ^e
E4	0	3.33 $\pm$ 0.04 ^f	3 $\pm$ 0.02 ^f	3 $\pm$ 0.01 ^f

و در سایر روزها برای تیمار E₄ محاسبه گردید. یعنی با گذشت زمان کاهش جزیی در مقدار استافیلوکوکوس در نمونه های همبرگر در مقایسه با شاهد مشاهده شد.

۴-۲-۳- نتایج آزمون شمارش استافیلوکوکوس در نمونه های همبرگر با توجه به جدول ۱۰، بیشترین مقدار استافیلوکوکوس در روز چهارم برای تیمار شاهد و کمترین آن در روز صفر، برای همه

Table 10 Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on *Staphylococcus aureus* count of hamburger samples (CFU/g)

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	0	10 $\pm$ 0.02 ^a	9.80 $\pm$ 0.02 ^a	9.6 $\pm$ 0.01 ^a
E1	0	8.33 $\pm$ 0.01 ^b	8.30 $\pm$ 0.02 ^b	8.2 $\pm$ 0.01 ^b
E2	0	6 $\pm$ 0.03 ^c	6 $\pm$ 0.01 ^c	6 $\pm$ 0.02 ^c
E3	0	5 $\pm$ 0.04 ^d	5 $\pm$ 0.02 ^d	5 $\pm$ 0.01 ^d
E4	0	4 $\pm$ 0.01 ^e	4 $\pm$ 0.02 ^e	4 $\pm$ 0.02 ^e

ضد باکتریایی در فرمولاسیون همبرگرها نسبت داد. تپ و همکاران (۲۰۰۴)، بیان داشتند که ترکیبات اصلی کاراکرول و تیمول در اسانس روغنی پونه کوهی از خاصیت ضد میکروبی بالایی بخوردار است [۲۷]. همچنین باروس و همکاران (۲۰۰۹) خاصیت آنتی اکسیدانتیو، آنتی باکتریایی و ضد فارچی پونه کوهی را تایید نموده اند [۲۸]. همچنین آلوپیانو و همکاران (۲۰۰۵)، در بررسی خصوصیات اسانس پونه کوهی و تاثیر آن علیه باکتری های E-coli و خصوصیات ضد باکتریایی آن علیه میکروارگانیسم های پاتوژن زا نظیر سالمونلا و استافیلوکوکوس در برخی محصولات غذایی به نتایج مشابهی دست یافته اند [۲۵].

۶-۲-۳- نتایج آزمون شمارش سالمونلا در نمونه های همبرگر

در روز صفرم در کلیه تیمارها هیچ گونه استافیلوکوکوس اورئوس مشاهده نگردید اما با گذشت زمان، در تیمارهای مختلف، روند کاهش استافیلوکوکوس اورئوس با افزایش میزان غلظت پونه کوهی حاصل گردید. بررسی ها نشان می دهد که پونه کوهی اثر معنی داری در ممانعت از رشد استافیلوکوکوس اورئوس در نمونه های همبرگر نگهداری شده در دمای یخچال دارد [۲۶].

۶-۲-۴- نتایج آزمون شمارش اشرشیاکلی در نمونه های همبرگر

با توجه به نتایج، در کلیه تیمارها، هیچ گونه باکتری اشرشیاکلی در روز های مختلف در نمونه های همبرگر گرفت نشد و جواب کلیه آزمون آن ها منفی گردید. دلیل عدم رشد باکتری اشرشیاکلی را می توان به شرایط مطلوب نگهداری نمونه ها، خاصیت آنتی باکتریایی پونه کوهی مصرفی و سایر ترکیبات

۳-۳- آزمون های حسی انجام شده برروی نمونه‌های همبرگر

۱-۳-۳- نتایج ارزیابی شکل ظاهری در نمونه های همبرگر

طبق جدول ۱۱، بالاترین امتیاز در ارتباط با شکل ظاهری نمونه‌ها، در کلیه روزها به تیمار E₄ و کمترین امتیاز در کلیه روزها به تیمار شاهد تعلق داشت ($P \leq 0.01$). به عبارتی مصرف پونه کوهی در تیمارها توانست در مقایسه با نمونه شاهد، تأثیر بهتری در شکل ظاهری همبرگرها داشته باشد.

در کلیه تیمارها هیچ‌گونه باکتری سالمونلا در روز های مختلف در نمونه های همبرگر یافت نشد و جواب کلیه آزمون آن ها منفی گردید.

دلیل عدم رشد باکتری سالمونلا را می‌توان به خاصیت آنتی‌باکتریایی پونه کوهی مصرفی نسبت داد. نتایج حاصل با نتایج تحقیقات کاسیانو و همکاران (۲۰۰۷)، مطابقت داشت که به بررسی تاثیر غلطنهای مختلف پونه کوهی و خاصیت آنتی‌میکروبی آن علیه باکتری اشرشیاکلی و سالمونلا در سوپسیس های تازه پرداختند [۲۲].

Table 11. Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on appearance of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	2 $\pm$ 0.01 ^d	2 $\pm$ 0.03 ^d	2 $\pm$ 0.01 ^d	2 $\pm$ 0.01 ^d
E ₁	3 $\pm$ 0.05 ^c	3 $\pm$ 0.01 ^c	3 $\pm$ 0.02 ^c	3 $\pm$ 0.01 ^c
E ₂	3 $\pm$ 0.01 ^c	3 $\pm$ 0.02 ^c	3 $\pm$ 0.01 ^c	3 $\pm$ 0.04 ^c
E ₃	4 $\pm$ 0.03 ^b	4 $\pm$ 0.01 ^b	4 $\pm$ 0.02 ^b	4 $\pm$ 0.02 ^b
E ₄	5 $\pm$ 0.02 ^a	5 $\pm$ 0.01 ^a	5 $\pm$ 0.02 ^a	5 $\pm$ 0.04 ^a

تأثیر مثبتی در قابلیت جویدن همبرگرهای تولید شده داشته باشد که ناشی از ترکیبات موجود در پونه کوهی می‌باشد. تیمول و کاراکرول موجود در اسانس پونه کوهی در فشارهیدرواستاتیک بالا دارای اثر سینرژیستی هستند. فشار بالا سبب آسیب رسیدن به غشا سلولی شده و به عملکرد بهتر اسانس کمک می‌کند و سبب می‌شود که قابلیت جویدن نمونه‌های حاوی آن بیهوده یابد.

۲-۳-۳- نتایج ارزیابی قابلیت جویدن نمونه های همبرگر

علاوه با توجه به جدول ۱۲، بالاترین امتیاز مربوط به قابلیت جویدن نمونه‌ها در تمام زمانها به تیمارهای E₄ و E₃ (بدون تفاوت معنی‌دار با یکدیگر) و کمترین آن به تیمارهای شاهد و E₁ (بدون تفاوت معنی‌دار با یکدیگر) تعلق گرفت. به عبارت دیگر مصرف پونه کوهی در غلطنهای بالاتر توانست

Table 12. Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on chewiness of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	3 $\pm$ 0.03 ^c	3 $\pm$ 0.01 ^c	3 $\pm$ 0.03 ^c	3 $\pm$ 0.02 ^c
E ₁	3 $\pm$ 0.01 ^c	3 $\pm$ 0.03 ^c	3 $\pm$ 0.02 ^c	3 $\pm$ 0.01 ^c
E ₂	4 $\pm$ 0.03 ^b	4 $\pm$ 0.02 ^b	4 $\pm$ 0.03 ^b	4 $\pm$ 0.01 ^b
E ₃	5 $\pm$ 0.02 ^a	5 $\pm$ 0.02 ^a	5 $\pm$ 0.01 ^a	5 $\pm$ 0.03 ^a
E ₄	5 $\pm$ 0.03 ^a	5 $\pm$ 0.01 ^a	5 $\pm$ 0.01 ^a	5 $\pm$ 0.03 ^a

۳-۳-۳- نتایج ارزیابی طعم و مزه در نمونه های همبرگر

در جدول مقایسه میانگین ۱۳، کمترین امتیاز مربوط به طعم و مزه نمونه‌ها در تمام زمانها به نمونه شاهد و بیشترین امتیاز به تیمار E₄ تعلق داشت. ضمن آن که بین E₄ با سایر تیمارهای

نتایج حاصل با نتایج تحقیقات انریکا (۲۰۱۳)، مطابقت داشت که عنوان نمودند گوشت های فرآوری شده با اسانس‌های گیاهی معطر، از سفتی کمتر و قابلیت جویدن مطلوب تری در مقایسه با نمونه شاهد برخوردارند [۹].

آرد سوخاری (عمدتاً بر پایه آمیلوز) ترکیبات طعم را در ساختار مارپیچی خود به دام می‌اندازد لذا بهبود طعم نمونه‌های حاوی اسانس ممکن است به دلیل به دام افتادن ترکیبات مذکور در ماتریکس آرد سوخاری باشد.

حاوی اسانس و شاهد نیز تفاوت معنی‌دار مشاهده گردید ($P<0.01$). به عبارتی کاربرد پونه کوهی و سطوح مصرفی بالاتر آن توانست تاثیر مثبتی در بهبود و افزایش امتیاز طعم و مزه نمونه‌ها توسط ارزیابان حسی داشته باشد. به طور کلی

Table 13. Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on taste of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	1±0.04 ^e	1±0.02 ^e	1±0.03 ^e	1±0.01 ^e
E1	2±0.02 ^d	2±0.03 ^d	2±0.01 ^d	2±0.03 ^d
E2	3±0.04 ^c	3±0.03 ^c	3±0.02 ^c	3±0.01 ^c
E3	4±0.03 ^b	4±0.02 ^b	4±0.01 ^b	4±0.02 ^b
E4	5±0.01 ^a	5±0.03 ^a	5±0.03 ^a	5±0.04 ^a

E_3 در کلیه زمان‌ها از بالاترین امتیاز پذیرش کلی و بدون تفاوت معنی‌دار با یکدیگر و در رتبه‌های بعدی تیمارهای E_3 ، E_1 و E_2 و در نهایت شاهد قرار داشتند.

۴-۳-۳- نتایج ارزیابی پذیرش کلی در نمونه‌های همبرگر با توجه به نتایج جدول مقایسه میانگین ۱۴، تیمارهای E_4 و

Table 14. Mean comparison of interaction between (treatment $\times$ times) on general admission of hamburger samples

Treatment	Time (day)			
	Zero - day	Fourth day	Seventh day	Tenth day
C	3±0.03 ^c	3±0.01 ^c	3±0.03 ^c	3±0.02 ^c
E1	4±0.01 ^b	4±0.04 ^b	4±0.04 ^b	4±0.01 ^b
E2	4±0.02 ^b	4±0.04 ^b	4±0.021 ^b	4±0.04 ^a
E3	5±0.01 ^a	5±0.03 ^a	5±0.04 ^a	5±0.03 ^a
E4	5.2±0.04 ^a	5.2±0.04 ^a	5.2±0.03 ^a	5.2±0.04 ^a

میکروارگانیسم‌ها برخوردارند. همچنین در نتایج حاصل از آزمون‌های میکروبی باکتری‌های پاتوژن از قبیل باکتری‌های کلیفرم، استافیلوکوکوس اورئوس، اشرشیاکالی، سالمونلا، کپک و مخمر بر روی کلیه نمونه‌ها، مقدار باکتری‌ها و کلیه عوامل زیر حد استاندارد بودند. به علاوه در ارزیابی ویژگی‌های حسی، نمونه‌های همبرگر حاوی اسانس پونه کوهی نسبت به نمونه شاهد از امتیاز بالاتری برخوردار بودند. ضمن آنکه در اکثر موارد بالاترین امتیاز حسی به تیمار E_4 تعلق داشت.

نتایج حاصل با نتایج تحقیقات پژوهی (۱۳۸۹)، مطابقت داشت که گزارش نمود، استفاده از اسانس گیاهانی مانند رازیانه، مرزنچوش و پونه کوهی باعث افزایش زمان ماندگاری، بهبود عطر و بوی ماهی و سبب پذیرش کلی آن در سطح جامعه می‌گردد [۲۹].

۴- نتیجه‌گیری کلی

نتایج حاصل از آزمون‌های شیمیابی برروی نمونه‌های همبرگر نشان داد که از لحاظ میزان پروتئین، نشاسته، رطوبت و چربی بین نمونه شاهد با تیمارهای همبرگر حاوی اسانس تفاوت معنی‌داری وجود دارد به طوری که تیمارهای همبرگر حاوی اسانس، دارای مطلوب‌ترین میزان پروتئین، کربوهیدرات، چربی و کمترین میزان رطوبت نسبت به نمونه شاهد بودند. به علاوه نتایج آزمون میکروبی شمارش کلی میکروارگانیسم‌ها در تیمارهای مختلف نشان داد که تیمار شاهد از بیشترین و تیمار E_4 از کمترین مقدار شمارش کلی

۵- منابع

- [1] Movahhed, S. 2011. Meat Science. First Edition. Marze Danesh Press. 177p. (In Persia).
- [2] Baydarh, A., Sagdiç, O., Zkan, G. 2004. Antibacterial activity and composition of essential oils from *Origanum*, *Thymbra* and *Satureja* species with commercial importance in Turkey. Food Control, 15: 169-172.

- Industrial Research of Iran. Starch measurement in Meat and Meat Products.
- [14] Anonymous. 1991. Iranian National Standard, No. 2304. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, Frozen raw hamburger, Test characteristics and methods.
- [15] Anonymous. 2005. Iranian National Standard Test Method, No. 1 -6806. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, Microbiology of food and animal feed - counting coagulase-positive *Staphylococci*.
- [16] Anonymous. 2007. Iranian National Standard Test Method No. 5272. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, the food and animal feed - comprehensive methods for total count of microorganisms in 30°C.
- [17] Anonymous. 2008. National Standard Test Method No. 1- 10899. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, Microbiology of food and animal feed-comprehensive method for counting yeasts and molds.
- [18] Anonymous. 2007. Iranian National Standard Test Method No. 9263. Institute of Standards and Industrial Research of Iran, Microbiology of food and animal feed - comprehensive method for counting coliforms - colony count method.
- [19] Anonymous 2002. Iranian National Standard Test Method, No. 1810. Institute of Standards and Industrial Research of Iran. Microbiology of food and animal feed – method of finding *Salmonella* in food.
- [20] Vural, H. 2003. Effect of replacing beef fat and tail fat with interesterified plant oil on quality characteristics of Turkish semi – dry fermented sausages. European Food Research and Technology, 212(2): 100-103.
- [21] Mahmodi, R., Tajik, H., Farshid, A. A., Ehsani, A., Zaree, P. and Moradi, M. 2011. Phytochemical properties of *Mentha longifolia* L. essential oil and its antimicrobial effects on *Staphylococcus aureus*. Armaghan – e – Danesh, 16(5): 400-412. (In Persia).
- [22] Cassiano, B. 2007. Evaluation of *origanum vulgare* essential oil as antimicrobial agent in sausage. In Brazillian Journal of Microbiology, 38: 610-619.
- [23] Marino, M., Bersani, C. and Comi, G. 2001. Impedance measurements to study the antimicrobial activity of essential oils from *Lamiaceae* and *Compositae*. International Journal of Food Microbiology, 67: 187-195.
- [3] Busatta, C., Mossi, A. J., Rodrigues, M. R. A., Cansian, R. L. and Oliveira, J. V. 2007. Evaluation of *Origanum vulgare* essential oil as antimicrobial agent in sausage. Brazilian Journal of Microbiology, 38: 610-616.
- [4] Shahina, M. and Khaksar, R. 2013. Antimicrobial effects and determination of minimum inhibitory concentration (MIC) methods of essential oils against pathogenic bacteria. Iranian Journal of Nutrition Sciences and Food Technology, 7(5): 949-955. (In Persia).
- [5] Behnam, B. and Aliakbarlou, J. 2013. Antibacterial effects of *Zataria multiflora* and *Mentha longifolia* essential oils on chicken meat stored at 4°C. Journal of Food Research, 23(4): 533-543. (In Persian).
- [6] Nazia, M. A. C. and Sabahat, S. 2007. Antibacterial effects of Oregano (*Origanum vulgare*) against gram negative bacill. Department of microbiology university of Karachi. 39(2): 609-613.
- [7] Stamford, T., Azeredo, G., Nunes, P., Gomes, N. & Souza, E. L. 2007. Essential oils from *Origanum vulgare* and *Rosmarinus officinalis* induces changes in characteristics of *aeromonas hydrophila*. Department of Nutrition, Univisity of Pernambuco. 52171-900.
- [8] Laura, D., Vincenzo, D. F., Carmen, F., Enrico, M. and Felice, S. 2009. Chemical composition and antimicrobial activity of the essential oil from three chemotypes of *orgaum vulgares*. Molecules, 14: 2735-2746.
- [9] Enrica. D. F., Emilia. M., Grazian. R., Enrico. M., Laorozio, T. and Felice, S. 2013. Chemical composition and biological activity of essential oils of *Origanum vulgare* L. Molecules, 18: 14948-14960.
- [10] Anonymous. 2004. Iranian National Standard, No: 745. Institute of Standard and Industrial Research of Iran. Meat and Meat Products – Moisture measurment..
- [11] Anonymous. 2007. Iranian National Standard, No: 924. Institute of Standard and Industrial Research of Iran. Protein measurment in Meat and Meat Products.
- [12] Anonymous. 2004. Iranian National Standard, No: 742. Institute of Standard and Industrial Research of Iran. Fat measurment in Meat and Meat Products.
- [13] Anonymous. 2004. Iranian National Standard, No: 2303. Institute of Standard and

- and methanol extracts of *S. Cryptantha* (Montbret et Aucher ex Benth.) *S. multicaulis* (Vahl.). Food Chemistry. 84: 519-525.
- [28] Barros, J.C., Conceição, M. L., Gomes Neto, N.J., Costa, A.C.V., Siqueira Júnior, J. P., Basílio Júnior, I. D. and Souza, E. L. 2009. Interference of *Origanum vulgare* L. essential oil on the growth and some physiological characteristics of *Staphylococcus aureus* strains isolated from foods. LWT-Food Science and Technology, 42: 1139-1143.
- [29] Pajohi, M. R., Tajik, H., Akhondzade, A., Gandomi, H., Ehsani, A. and Shokohi Sabet Jalali, F. 2010. Evaluation of chemical composition and antibacterial effects of *Cuminum cyminum* L. and *Mentha longifolia* L. alone and combined with Nisin. Urmia Medical Journal, 21(4): 324-331. (In Persia).
- [24] Fatemi, H. 2001. Food Chemistry. Seventh Edition, Stock Company press, 480p.
- [25] Alviano, W. S., Mendonca-Filho, R. R., Alviano, D. S., Bizzo, H. R., Souto-Padron, T., Rodrigues, M. L., Bolognese, A. M., Alviano, C. S. and Souza, M. M. G. 2005. Antimicrobial activity of *Croton cajucara* Benth linalool-rich essential oil on artificial biofilms and planktonic microorganisms. Oral Microbiology and Immunology, 20: 101-105.
- [26] Tajik, H., Alabaf – Yoosofi, F. and Moradi, M. 2010. Effects of edible zein and chitosan coating assimilated by Oregano essential oil on the quality parameters of egg. Journal of Food Research, 20(3): 73-90. (In Persia).
- [27] Tepe, B., Donney, E., Unlu, M., Candan, F., Daferera, D., Unlu, G.V., Polissiou, M. and Sokmen, A. 2004. Antimicrobial and antioxidativeactivities of the essential oils

Effect of Oregano essential oil on sensory properties and shelf life of hamburger

Ranjbar, S. ¹, Movahhed, S. ^{2*}, Ahmadi Chenarbon, H. ³

1. M.Sc Student, Department of Food Science, Varamin-Pishva Branch, Islamic Azad University, Varamin, Iran.

2. Associated Professor, Department of Food Science, Varamin-Pishva Branch, Islamic Azad University, Varamin, Iran

3. Assistant Professor, Department of Agronomy, Varamin - Pishva Branch, Islamic Azad University, Varamin, Iran

(Received: 2015/12/14 Accepted: 2016/07/19)

Hamburger is one of the most important products of meat that has a lot of fans due to high nutritional value, in addition to good flavor and its simple use way, also due to lack of chemical additives in its production process. Microbial growth during storage is the main factor in the loss of the nutrient quality and also is one of the most important concerns for hamburger manufacturers. In this study, the essential oil of oregano as an antimicrobial compound was added to the formulation of 100g hamburger samples with different concentrations of 0, 0.25, 0.5, 1 and 2 percent. Hamburger samples produced were stored in a refrigerator at 4°C for 10 days and then on days 0, 4, 7, 10 were tested by chemical, microbial and sensory tests. According to the results, the treatment containing 2% of Oregano essential oil had the most appropriate chemical and sensory properties and the lowest total count of microorganisms than other treatments.

Keywords: Hamburger, Shelf life, Oregano, Essential oil.

---

* Corresponding Author E-Mail Address: movahed@iauvaramin.ac.ir